

תת"ע (אשדוד) 4353-06-23 - מדינת ישראל נ' זמיר נגר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4353-06-23 מדינת ישראל נ' נגר
תיק חיצוני: 30251787088

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

זמיר נגר

נאשם

החלטה

רקע

1. בפני בקשת הנאשם להתיר לו לחזור בו מהודייתו.

2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 26.4.23 של נהיגה בשכרות, כשבגופו נמדדו 301 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף.

3. הנאשם הוזמן לדיון ביום 16.7.23, אך לבקשת בא כוחו עו"ד ג'אן, נדחה הדיון ליום 19.9.23. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 19.9.23 - וזה התקיים בנוכחות סניגורו בלבד, במעמד הדיון ביקש עו"ד ג'אן דחיה נוספת כדי להיפגש עם המאשימה.

הדיון נדחה ליום 24.12.23 וגם במועד זה הנאשם לא התייצב.

במעמד הדיון ביום 24.12.23 הציגו ב"כ הצדדים הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום באופן שנמחקה העבירה של נהיגה בשכרות ובמקומה נרשמה העבירה של נהיגה תתח השפעת אלכוהול. סוכם בין הצדדים כי על הנאשם יוטלו 16 חודשי פסילה, מאסר מותנה, צו מבחן, 250 שעות של"צ וענישה נלווית. ב"כ הנאשם אישר שכתב האישום המתוקן הוקרא לנאשם, שהנאשם הבין את ההסדר ואישר אותו ושהבין שבית המשפט אינו מחוייב לכבד את ההסדר. לאור הודאת הנאשם באמצעות בא כוחו, הורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

לאחר שניתנה הכרעת הדין, נדחה הדיון לצורך קבלת תסקיר משירות המבחן.

4. בחלוף למעלה מחודשיים הגיש עו"ד קולקר בקשה להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו.

עמוד 1

5. עו"ד קולקר ביקש לבטל את הכרעת הדין בשל תחושת אי הצדק של הנאשם ובשל הפגמים בהליך המשפטי, שכן הכרעת הדין ניתנה שלא בנוכחות הנאשם, לא הוסברו לו כל רכיבי ההסדר, ההסדר עצמו אינו מושלם (שכן מה למשל יקרה אם שירות המבחן ימצא את הנאשם לא מתאים לשל"צ).

באשר לאי הצדק - הנאשם בתצהירו טען שעו"ד ג'אן אמר לו שההסדר מצויין וש"יחטוף" אותו, וש"מידת התקיפות, הבטחון והלחץ שהופעל לא השאירו לי מרחב גדול מדי לחופש בחירה אמיתי. ... נתתי לו את הסכמתי בלב חצוי ולא הייתי שלם איתה....".

הנאשם אף העלה בתצהירו טענות בנוגע לתשתית הראייתית וביקש שתינתן לו הזדמנות למשפט הוגן ושיאפשרו לו להחליץ "מהכפייה שכפו עלי".

6. המאשימה התנגדה לבקשה, טענה כי לא נפל פגם בהליך, כי הנאשם היה מיוצג ונתן הסכמתו להסדר, כי ניסיונו לשפר את הסדר הטיעון אינו מצדיק להתיר חזרה מהודאה, וכי לא מתקיימים החריגים המצדיקים חזרה מהודאה. המאשימה הפנתה לעברו התעבורתי של הנאשם.

7. ביום 30.4.24 דחיתי את בקשת הנאשם להתיר לו חזרה מהודאה, בין היתר משום שלא צורפה התייחסותו של עו"ד ג'אן לבקשה שהוגשה. לאחר מתן ההחלטה ובעקבות בקשתו המוצדקת של עו"ד קולקר, לקיים דיון במעמד הצדדים, קיימתי ביום 20.6.24 דיון במעמד הצדדים, אליו התייצבו עו"ד קולקר, עו"ד ג'אן, הנאשם, וב"כ המאשימה.

8. במעמד הדיון תיאר עו"ד ג'אן, בכנות רבה, את ההתנהלות אל מול הנאשם בתיק זה. עו"ד ג'אן ציין כי למיטב הבנתו המקצועית, נכון היה לנאשם לקבל את ההסדר שהוצע ועל כן המליץ לנאשם **ושכנע אותו** לקבל את ההסדר והנאשם אכן נתן הסכמה. אלא שזמן קצר לאחר הדיון בו הוצג ההסדר, הנאשם הביע תרעומת וחש שנעשה לו עוול, ולהערכת עו"ד ג'אן - הנאשם באמת חש שנעשה לו עוול והוא עומד על חפצו. עו"ד ג'אן ציין כי במהלך 17 שנים שהוא עובד כעו"ד הוא לא נתקל בנאשם שכל כך נחרץ בדעתו ומאמין בחפצו. בשל חשיבות הדברים מצאתי לצטט חלקים מדבריו של עו"ד ג'אן:

".. התקבלה הצעה להסדר טיעון באולם בית המשפט. הנאשם לא נכח באולם בית המשפט באשדוד, חייגתי אליו והצגתי לו את ההסדר המוצע, את המשמעויות השונות לקבלת ההסדר ודחייתו, לרבות אם יורשה לי המלצה שלי כסניגור שחשב שהיה מספיק בקיא בראיות שנכון עבורו לקבל את הסדר הטיעון. **המלצתי לא מצאה חן בעיניו, יחד עם זאת בתום השיחה הוא הביע את הסכמתו ועל כך אין מחלוקת.** ...כאמור לימים הוא פנה אליי יחד עם עו"ד קולקר, התייצבו במשרדי, **הנאשם הביע את עמדתו שהוא חש שנעשה לו עוול, שהוא מרגיש שהוא זכאי, זה הרושם שקיבלתי כאמור מהנאשם, ואלה הם פני הדברים.** ...מהר מאוד לאחר שהוצג ההסדר, **קיבלתי מספר טלפונים שהביעו תרעומת על התוצאה הסופית הצפויה.** **בהרגשה שלי, הוא עומד על חפצו, וזו התחושה הסובייקטיבית שלו.** אני מסתכל בעין מקצועית, וכאשר אני עושה חשבון של סיכוי מול סיכון, כאשר אני משכלל את כלל הנתונים הידועים והלא ידועים לבית המשפט. ...

... אין מצב שבו אני חושב שאם אני מאמין בתוצאה מסויימת, שאני לא יכול לשכנע את הלקוח על אף שהלקוח לא רוצה ללכת לשם. יכול להיות שאני במקרה המאוד מסויים, יכול להיות ששגיתי והייתי צריך לקחת אותו לבית המשפט על מנת שתהא גמירות דעת מוחלטת. **אני לא זוכר ב-17 שנים שאני עו"ד, שלקוח היה כל כך נחרץ בדעתו לחזור בו מהודאתו, תוך אמונה בחפותו על אף שאני עדיין סבור שזו טעות, ולא לטובתו, אבל זו עמדתו.** " (פרו' מיום 20.6.24 עמ' 6 ש' 23 עד עמ' 7 ש' 25).

9. במעמד הדיון הנאשם טען בפני:

"אני נתתי הסכמה להסדר מתוך לחץ...אני אמרתי לו שנעשה משפט, והוא אמר שהוא לא אחראי לאיזה עונש יהיה...אני מאמין בחפותי. לשאלת בית המשפט למה לא בדקתי לפני שנתתי את ההסכמה, אני משיב שלא היה לי זמן, נדרשתי לתת הסכמה באופן מידי, ומיד לאחר שנתתי את ההסכמה לא ישנתי בלילה... אני מאמין שלא ביצעת את העבירה. ברור." (עמ' 10 ש' 30-35).

10. סעיף 153(א) לחסד"פ מאפשר לבית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו, מ"נימוקים מיוחדים".

כבוד השופט קדמי פרש בספרו על סדר הדין בפלילים, חלק שני, תשס"ג-2003 את המושג "נימוקים מיוחדים" בהקשר זה (בעמוד 997):

"נימוקים מיוחדים" למתן רשות לחזרה מהודיה כאמור, יהיו, עקרונית, אותם נימוקים שמכוחם מסרב בית המשפט לקבל הודייה מלכתחילה, ובמיוחד אמורים הדברים בהודייה שנעשתה מחמת "טעות" אם טעות בהבנת משמעותה של ההודייה, אם טעות לגבי תוצאותיה הלכה למעשה, ואם טעות בהצגתה (באופן שהשתמעה הודיה שונה מזו שאליה נתכוון הנאשם)".

קיימים נימוקים מיוחדים, מקום בו נפל פגם בהודייה מבחינת רצונו החופשי של הנאשם, או מבחינת הבנת הנאשם את משמעותו המלאה של הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, 621).

11. בענייננו, הנאשם ובא כוחו - עו"ד ג'אן, אישרו במפורש כי הנאשם נתן הסכמה להסדר.

עם זאת להתרשמותו של עו"ד ג'אן, **בדיעבד** נוכח לדעת שמדובר במקרה מאוד חריג, בו נאשם נתן הסכמתו הגם שמאמין באמונה שלמה בחפותו וכי חש שנגרם לו עוול.

גם הנאשם חזר בפני על אותם הדברים.

12. מנתוני התיק עולה, כי הנאשם פנה זמן קצר לאחר הצגת ההסדר לצורך "קבלת חוות דעת שניה", ובסמוך לאחר מכן, עם כניסתו של עו"ד קולקר לתמונה, החלה הידברות עם המאשימה בניסיון לקבל הסכמתה לחזרה מהודאה, ומשלא ניתנה הסכמה הוגשה בקשה זו. כך שבעניינו של הנאשם אין מדובר במי ששקט על שמריו, הגם שחלפו כחודשיים וחצי עד להגשת הבקשה,

אלא במי שניסה לפעול יחסית תוך זמן קצר לשנות את מצבו המשפטי, מתוך אמונה בחפותו.

13. כפי שציין עו"ד קולקר, הבקשה לחזרה מהודאה הוגשה בטרם נגזר דינו של הנאשם, ואף בטרם הוגש תסקיר בעניינו.

הדברים אף נלמדים מהודעת שירות המבחן שציין כי פנה לנאשם לצורך הכנת התסקיר וב"כ הנאשם עדכן את שירות המבחן כי יוגש ערעור ועל כן הנחה את הנאשם שלא לעמוד בקשר עם שירות המבחן.

14. שקלתי גם את חומרת העבירה בה הורשע ואת חומרת העונש עליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון.

15. לאחר ששמעתי את עו"ד ג'אן, והתרשמתי מכנות דבריו, מתחושתו כי מדובר **במקרה חריג**, בו הוא נתקל לראשונה בכל 17 שנות עיסוקו בתחום עריכת הדין, לפיו נאשם שנתן הסכמה להסדר, מרגיש שנעשה לו עוול ועומד על חפותו, לאחר ששמעתי את דברי הנאשם עצמו, ולאחר ששקלתי את מכלול הנתונים בתיק זה, לרבות חומרת העונש עליו הוסכם, והמועד בו התבקשה החזרה מהודאה, מצאתי הצדקה להעתר לבקשה, ולו לפני משורת הדין.

התרשמתי כי הנאשם באמת ובתמים מאמין בחפותו. אם היה מציג עמדה זו בעת הצגת ההסדר, לא הייתי מלכתחילה מקבלת הודייתו.

על כן שוכנעתי בנסיבות החריגות של המקרה, קיים נימוק מיוחד המצדיק להתיר לנאשם לחזור מהודאתו.

16. לאור האמור, אני מתירה לנאשם לחזור בו מהודאתו, ואני מבטלת את הכרעת הדין שניתנה על ידי ביום 24.12.23.

הוצאות משפט

17. לאור התנהלות הנאשם בתיק זה, שקלתי אם קיימת הצדקה לחייב את הנאשם בהוצאות משפט.

אני ערה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה "הטלת הוצאות משפט בהליך הפלילי ראוי לה שתיעשה במשורה, ורק כאשר נמצא כי נפל פגם בהתנהלות הנאשם בהליך הדיוני" (רע"פ 5305/20 **נחום נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב יפו** (11.8.2020)).

(ראו גם תקנה 21(א) לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד 1974 המאפשרות הטלת הוצאות לטובת הצד שכנגד בשל דחיית דיונים).

18. ב"כ הנאשם התייחס לשאלת ההוצאות (עמ' 10 ש' 22-27).

אין בידי לקבל את טיעוני ב"כ הנאשם כי דווקא את המאשימה יש לחייב בהוצאות על כך שלא הסכימה להתיר לנאשם לחזור בו מהודאה.

ההוצאות לא מוטלות בשל עמדה כזו או אחרת של ב"כ הצדדים, (מה גם שיש טעם רב בעמדתה של המאשימה בנסיבות העניין).

לא נפל כל פגם בהתנהלות המאשימה בתיק זה.

ההיפך הוא הנכון - המאשימה התנהלה בצורה ראויה ומכבדת כלפי הנאשם ובאי כוחו, זאת על אף סגנונו המשתלח של עו"ד קולקר, אשר בחר להטיל דופי במי מנציגי המאשימה, בעו"ד ג'אן ואף במזכירות בית המשפט.

ראש יחידת התביעות, רפ"ק מוסרי, בתגובתו נתן גיבוי לנציגי המאשימה, ובצדק. גם לטעמי **לא היתה כל הצדקה להטיל בהם דופי.**

נציגי המאשימה, **כהרגלם**, התנהגו בצורה עניינית ומכבדת, לא בביריונות, לא בכוחנות, לא איימו, לא התלהמו ולא נעצו טפריהם בנאשם כפי שהציג זאת ב"כ הנאשם.

19. לאחר ששקלתי את הדברים, מצאתי הצדקה לחייב את הנאשם בהוצאות, וזאת בשל אופן התנהלותו. ואנמק:

בית המשפט לתעבורה מוסמך לדון הנאשם שלא בפניו, זאת מכח סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, קל וחומר שעה שהנאשם מיוצג על ידי עורך דין.

הנאשם שכר שירותיו של עו"ד ג'אן, ובחר - בתיאום עם בא כוחו, שלא להתייצב לדיון, ולתת הסכמה טלפונית לבא כוחו בנוגע למשפטו.

לאחר מכן הליון הנאשם על ההסכמות שנתן, והליון על כך שבית המשפט לא הסביר לו את משמעות הודייתו ולא וידא שהסכמתו היא מרצון - אך הנאשם הוא שמנע מבית המשפט את האפשרות להסביר לו את משמעות הדברים, זאת - בשל אי התייצבותו (זכות השמורה לו בחוק).

התנהלותו של הנאשם הביאה לבזבוז זמן שיפוטי יקר, לבזבוז זמנו של שירות המבחן ושל המאשימה ולדחייה מיותרת של הדיונים בתיק זה.

20. לאור האמור, אני מחייבת את הנאשם בתשלום הוצאות משפט לטובת אוצר המדינה, בסכום של 1,500 ₪. ההוצאו ישולמו עד ליום 1.8.24.

21. בשל שינויים בסדרי העבודה, המזכירות תנתב התיק אל כב' הש' אשרת חנה בר להמשך טיפולה.

מועד חדש ישלח לצדדים על ידי כב' הש' אשרת חנה בר.

22. לאור ביטול הכרעת הדין, אין עוד צורך בהכנת תסקיר שירות המבחן (העתק החלטה זו יועבר גם לשירות המבחן).

23. המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"ד, 29 יוני 2024, בהעדר הצדדים.